אגרות הראי"ה - כרך ג' - אגרת תתקל

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ד טבת תרע"ט
נמען: הרב זאב יעבץ

ברכת אריכות ימים. החינוך הוא הפינה היסודית לבניין העתיד, אבל החינוך צריך סביבה חומרית ורוחנית שתסייע לו, ולכן נחוצה התחזקות כוללת של התנועה הירושלמית, שתזרוק ינשמה אדירה' בתוך התנועה הלאומית. הממשלה הבריטית בארץ כבר מכירה ששני זרמים פועלים בבנייה: זרם של חול (הפועלים והמורים המודרניים) וזרם של קודש. הנציב האנגלי, בביקורו אצל זקני הרבנים, הביע אהדה לחלק המקדש את חייו בתורה. כל מהלך החול של התנועה הלאומית הוא 'רק פרוזדור' לטרקלין של תחיית קודש.

עיקרי הדברים

- החינוך וסביבתו.
- שני זרמים בארץ.
- אהדת הנציב הבריטי.
- פרוזדור לטרקלין.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], י"ד טבת, עטר"ת[2].

אורך ימים ושנות חיים בשיבה טובה דשנה וריעננה, לכבוד רב רחימאי, טובייא דחכימי, [אשרי החכמים, ומכאן: שבח לחכם (ארמית)] המאור הגדול לתורה וחכמת ישראל מו"ה[3] זאב יעבץ [זאב יעבץ, ההיסטוריון והמחנך, ממייסדי "המזרחי"] שליט"א[4], וכא"ל[5] שוי"ר[6]. אחדשה"ט[7] באה"ר[8].

יקרו לי הרגעים אשר בהם השתעשעתי במכתב מר ידידי המלא רגש קודש וטוב טעם ודעת קדושים. אמת הדבר שהפינה היסודית לבנין העתיד של עמנו באי"י[9] הוא החנוך, אבל רואה אני שגם השפעת החינוך צריכה היא השפעה סביבית חמרית ורוחנית המסעדתה, ולשם כך צריכים אנחנו להחמש בכל עז בכחות פועלים על כל מקצעות חיי הרוח והמעשה, וזה אי אפשר כי"א[10] ע"י[11] ההתחזקות הכוללת של תנועתנו "הירושלמית" ["דגל ירושלים", התנועה שייסד

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עטר"ת - השנה תרע"ט (1918/1919) - כתובה במילה "עטרת"
3 מו"ה - מורנו הרב
4 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5 וכא"ל - וכל אשר לו
6 שוי"ר - שלום וישע רב
7 אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
8 באה"ר - באהבה רבה
9 באי"י - בארץ ישראל
10 כי"א - כי אם
11 ע"י - על ידי

הרב קוק בלונדון] האומרת את האמרה הקדושה של נשמת ישראל ותורתו. בתוך תוכה של התנועה הלאומית מוכרחת היא להיות נזרקת נשמה אדירה רבת אונים ממקור ישראל. הנשמה הטבעית שלנו הזורמת בעוז חייה בכל מלא מהותנו ממקור חי העולמים, אשר יצרנו חטיבה אחת בעולם להחיות את כל חיי החול המתים, באור החיים אשר לטל התחיה של הקודש, ובשטף הנהר הגדול הזה יובאו כל הפלגים כולם, שהענף החשוב שלהם כלפי העתיד הוא החנוך. וב"ה[12] שתקותנו יש לה יסוד בחיי ההוה ג"כ[13]. הממשלה הבריטית באי"י כבר יודעת היא לפי מה שהיא יכולה לצייר, כי שני זרמים זורמים כעת בשאיפת הבניה בארץ, זרם של חול, שנושאיו הם הפועלים והמורים המודרניים, וזרם של קודש, שנושאיו הם כל הקהל הגדול החי בתמותו ורגשי אמונת אמן אשר לו, ומפורש גלה את דעתו הנציב האנגלי בירושלים, [המושל הצבאי הבריטי בירושלים, זמן קצר אחרי הכיבוש] בבאו לבקר את זקני הרבנים, שהממשלה מתיחסת באהדה ביסוד האידיאלים שלה באי"י, לאותו החלק המקדש את חייו בקדושת התורה, וזהו אחד מאותות הזמן הנראים, וכהנה וכהנה הננו רואים אותות כמוסים, שכל מהלך החול אשר הלכה בו עד עכשיו תנועתנו הלאומית בכל מצעדיה המעשיים והרוחניים, בכל התפשטות ספרותה ותכניותיה, הכל הוא רק פרוזדור להוביל אותנו אל תוך הטרקלין [על פי אבות ד, טז] של תחיית קודש במלא הודה והדרה, שהיא רק היא תישר לנו את דרך גאולתנו, אשר תקרב לבא, בהגלות יד ד' על עבדיו.

ובהבעת בטחוני ויחולי הנני חותם בברכה באהבה רבה כנפשו היקרה ונפש ידידו מלב עמוק שוחר טובו וצביונו כה"י[14],

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

12 וב"ה - וברוך השם

13 ג"כ - גם כן

14 כה"י - כנפשו היפה